



Glatt und Verkehrt 2016 - Dag 5

Van echte tot gedroomde gypsies

maandag 1 augustus, 2016

De laatste van de vijf avonden waarmee de twintigste editie van Glatt und Verkehrt werd afgesloten, stond in het teken van de 'Gypsy Spirit'. Goed gekozen, want van de vele artiesten die gisteren het podium van Winzer Krems bevolkten, behoorde slechts een enkeling tot het volk van de Roma. Toch begon de avond veelbelovend, zo bericht Ton Maas, die voor MixedWorldMusic in Oostenrijk is en dagelijks verslag doet vanuit Krems a/d Donau.

door Ton Maas (tekst en foto's)



Cimbalon Duo aan het werk

De vraag wie de grootste levende cimbalist van Hongarije, zo niet van heel Europa is, hoeft sinds enige tijd niet echt meer te worden beantwoord. Want beide gegadigden - Miklós Lúkacs en Kálmán Balogh - hebben enkele jaren geleden de armen broederlijk in elkaar geslagen en vormen nu Cimbalon Duo. Je zou misschien denken dat ze al die tijd elkaars concurrenten zijn geweest, maar daar is noch op de bühne noch daarbuiten iets van te merken. Na elk nummer staan de mannen op van hun krukje om elkaar lof toe te zwaaien en na het optreden wandelen ze nog een stukje innig gearmd over het festivalterrein alvorens in het busje te stappen dan hun terug zal brengen naar Boedapest.

Strelen, kloppen en hameren

Het onversterkte optreden van de twee cimbalongiganten vormde een klanktapijt dat zich uitstrekte van bijna onhoorbaar gefluister - als de snaren met de hand werden gestreeld - tot fel geklater - als de met vilt getooide hamertjes over de snaren raasden. Toen Balogh zijn metalen speelstokjes ter hand nam, hoorde je zelfs even een spinet langs komen. Het repertoire van de heren bestaat uiteraard vooral uit Hongaarse traditie - veelal hervonden op het platteland van Transsylvanië - maar er wordt ook geput uit verderaf gelegen bronnen. Uiteraard zorgde Cimbalon Duo voor het nodige vuurwerk, maar de bevallig meanderende melodie van een Armeense ballade bracht daarnaast ook een welkom moment van bezinning.



en nog een keer van bovenaf gezien

De Belgische-Slowaakse connectie

Na een eerste korte pauze betrad de Vlaams-Slowaakse groep Mec-Yek het podium. Dit gezelschap uit Gent bestaat uit vijf leden van de welbekende Belgische groep Jaune Toujours, aangevuld met de romazusjes Katia en Milka Pohlodkova. De eerste contacten met de zigeunergemeenschap dateren al van ruim twintig jaar geleden, toen accordeonist Piet Maris werd ingehuurd om zanger Latsi Polhosh te begeleiden bij een optreden in Brussel. Het leidde uiteindelijk tot de vorming van de huidige band, met de in Gent neergestreken Slowaakse zusjes als zangeressen. Mec-Yek tekent voor stevig stampende muziek die graag uitnodigt tot een vlucht naar de dansvloer. Aan die muzikale oproep werd gisteravond in Krems massaal gehoor gegeven.



totale concentratie

'Please tell me I'm dreaming'

Voorafgaand aan het optreden van het Canadees-Colombiaanse Gypsy Kumbia Orchestra kon je overal in het backstagegebied blazers van de groep horen inspelen. Met de instrumentale kwaliteiten en de muzikaliteit van de groep uit Montreal is dan ook niets mis; met hun artistieke visie echter helaas van alles. Bij aanvang van het tot in de kleinste details gechoreografeerde en uitgekende optreden kon je nog lachen om de veronderstelde achterliggende humor, maar nadat de beide danseressen zich hadden ontdaan van hun wapperende 'zigeunergewaden' om zich vol vuur te wijden aan een onmiskenbaar Afrikaanse dans, was voor mij de maat vol: een pastiche van zigeunerkitsch die pijn deed aan de ogen. 'Please tell me I'm dreaming', verzuchtte een collega. 'Or at least that it's a joke.' Maar helaas...



de zusjes Pohlodkova van Mec-Yek



Milka en Katia samen met Piet Maris



de blazers- en ritmesectie van Mec-Yek